

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Mă apropii de ieslea cuvântului Meu și Mă las în ea cuvânt ca să meargă din ea cuvântul Meu peste pământ, vestindu-Mă el întru venirea Mea de azi, căci azi sunt zilele venirii Mele, precum am spus Eu prin Scripturi acum două mii de ani.

Voi, cei de la iesle, și toți cei care trăiesc ca și voi pentru așteptarea venirii Mele cu sfinții și pentru sfinți, îndeletniciți-vă din destul cu viața voastră întru Mine, cu învățătura cea sfântă și cu îndemnul spre mare veghere, că vine clipa strâmtorării pentru tot omul care n-a avut pe Dumnezeu de învățătură și de viață și de lumină.

Voi, toți cei ce împărțiți între voi pâinea cea din cer, cuvântul vieții veșnice; voi, cei ce dați celor flămânzi din ea, dați putere darurilor Mele între voi, darurilor sfinte peste voi, și lăsați să vă adeverească ele că sunteți ai Mei între cer și pământ, că se vor scula morții și vor mărturisi viața lor de pe pământ și lucrarea Mea de azi cu care Eu, Domnul, împlinesc Scriptura învierii morților. Dar odată cu această împlinire se vor arăta și slugile lui antichrist și vor da să zădărnicească această taină. El își va trimite servi mincinoși care vor spune că au trăit pe pământ viață după viață până azi. Iată minciuna la care se lucrează de multă vreme, iar oamenii ei se grăbesc să împlinescă rătăcire mare căreia îi va zice: „*învierea morților*“. Se va arăta omul fărădelegii și va spune despre viața lui trăită pe pământ acum o sută de ani și acum mai multe sute de ani, și omul de pe pământ va sta și va asculta, și nu se va înfricoșa de așa rătăcire. Și vor mărturisi și cei înviați despre viața lor cea din trup și despre venirea Mea în cuvântul acesta cu care Eu vestesc și morților, precum am lucrat și acum două mii de ani când Eu am înviat cu trupul din mormânt, și cu Mine mulți au înviat și s-au arătat cu oamenii, și iată, unii vor fi morții înviați, iar alții vor fi cei vii care vor minți din loc în loc ca să zădărnicească, zic ei, taina învierii morților.

O, n-a vrut omul să învețe să stea cu inima sus, la cer. Iese preotul în fața altarului și ridică în sus cartea Evangheliei Mele, carte îmbrăcată cu aur și cu argint și cu pietre scumpe și cu podoabe fel de fel, și zice ridicând-o: „*Sus să avem inimile!*“. Și nu se împlinește aceasta, nu se împlinesc peste oameni cele dinăuntru ale cărții, cele care vestesc despre Mine atunci și acum, că iată, Eu iar vin, și omul nu citește în Evanghelia Mea, și citește și ascultă de la om, din cartea omului. O, cartea Evangheliei Mele nu trebuie împodobită pe dinafară și atât. Ea trebuie trăită din cele dinăuntru ale ei. Ea trebuie arătată omului cu cele din ea, nu pe dinafară.

Curând, curând se vor ridica mulțimi de preoți și se vor scutura de minciuna vieții și vor dori să slujească cerește și se vor umili înaintea Mea și vor îndemna mulțimile să se întoarcă la Mine. Și Îmi vor da viața lor ca să le-o dau pe a Mea, și vor călca cu ea peste minciuna vieții, și vor lua din cuvântul Meu de azi și îl vor face viu peste oameni, căci cuvântul Meu este darul vieții veșnice pentru omul care iubește viața cea din cer întru el.

Iată, tot omul este învățat să-și facă o familie, că zice că așa e lăsat pe lume, în loc să zică să-și facă un cer în el, un locaș în care să locuiesc Eu cu sfinții și cu îngerii Mei, familie cerească în om, în inima omului, în trupul omului, în viața omului. Și Eu vin și găsesc omul în voile lui și dau să-l ajut cu cuvântul Meu, dar el s-a deprins nepăsător și necredincios, și Eu vin, și omul nu Mă aude și nu Mă vede venind și cuvântând întru venirea Mea, și nu se scoală omul să se roage lui Dumnezeu pentru lumină și pentru viață. Eu sunt Cel ce-l învăț pe om să se roage Mie rugându-Mă Eu în el, așa cum M-am rugat în David când am spus: «*Iată, vin să fac voia Ta, Dumnezeule, căci în sulul cărții este scris de mine să vin*»; iar în Isaia ziceam: «*Eu îmbrac cerul cu zăbranic și cu jale. Domnul mi-a dat mie limbă de ucenic, ca să știu să grăiesc celor*

deznădăjduiți. În fiecare dimineață El deșteaptă urechea mea ca să ascult ca un ucenic». Iată, Eu sunt Cel ce a învățat pe om să se roage cerând împlinirea de la Tatăl așa cum am cerut Eu. Eu sunt Cel ce Mă rog în om pentru împlinirea Scripturilor, pentru cer nou și pământ nou, pentru viața veacului ce va să fie. Eu sunt Cel ce împlinesc făgăduințele Mele cele din prooroci și din psalmi și din legea lui Moise, căci Eu am fost mereu, și am fost Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui, lucrarea Tatălui în om și între oameni, lucrarea Tatălui în sfinți în cer și pe pământ de șapte mii de ani.

Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri, iar sfinții sunt cununa Mea de slavă. Mă fac sărbătoare de sfinți în grădina ieslei cuvântului Meu și Mă pomenesc în ea, Eu și sfinții Mei și serbările lor. Sunt aici cu cei trei sfinți, Vasile, Grigorie și Ioan, căci ei au trupuri cerești, ca și Mine, și vin mereu cu ele pe pământ pentru lucrarea Mea cu sfinții pe pământ. În vremea când au dat să se unească ei într-o singură sărbătoare după ce au venit toți între cele cerești, au coborât pe pământ toți trei și au spus celor ce lucrau dezbinare între ei pentru deosebirea mării vieții lor; le-au spus că ei sunt una în cer, și de aceea să li se așeze o singură sărbătoare pentru toți trei, iar după ce și-au așezat sărbătoare pentru ei, s-au dus apoi de la ei la cer. Iată, tot așa au lucrat ei și pentru lucrarea Mea de azi, coborând pe pământ la începutul Meu cel din 1955 în trâmbița Mea Verginica, și venind au uns-o pe ea pentru lucrarea Mea cu ea, și iarăși, venind iar, au pus ungere peste grădina Mea și peste cei ce sunt în ea slujitorii Mei ziua și noaptea pentru lucrarea cuvântului Meu peste pământ. Ei sunt pururea cu lucrare arhierescă peste grădinița Mea de azi și peste cei ce aduc Mie în ea jertfă de rugăciune și de iertare pentru neamul omenesc. Ei sunt cei ce au iubit adevărul în toate prin viața lor cea sfântă, căci nu este adevăr decât în sfinți. Amin. Și iată, adevăratele sărbători pentru sfinți pe pământ sunt sărbătorile celor ce sărbătoresc pe sfinți trăindu-le viața și învățăturile lor cele sfinte. Adevăratul sfânt, adevăratul arhieru, adevăratul slujitor între oameni este cel ce Mă lasă pe Mine să stau înaintea oamenilor când el stă cu oamenii.

În clipa pocăinței omul nu trebuie să-l aibă în fața lui numai pe preot. O, nu așa să fie clipa pocăinței. Cel ce nu stă față în față cu Mine prin mijlocirea preotului, acela nu știe ce înseamnă slujitorul Domnului, iar slujitorul Domnului care stă numai el înaintea omului și nu Eu prin el, acela, iarăși, nu știe ce este slujirea cea în numele Meu. Eu când am judecat lumea M-am așezat pe cruce și așa am judecat-o, și așa i-am arătat cum să trăiască și cum să se asemene cu Mine dacă vrea. Și iată, adevăratele sărbători pentru sfinți și pentru Domnul sunt cei ce sărbătoresc pe cei din cer trăindu-le viața și învățăturile lor cele sfinte, iar cei ce se sfințesc pentru venirea Mea cu sfinții, pentru venirea Mea de azi, sunt cei în care Eu încap cu planul zilelor venirii Mele, cu cele sfinte ale Mele prin care Eu lucrez pe omul cel nou, care se dă Mie cu totul pentru lucrarea Mea și a sfinților Mei în el. Amin.

Pe pământ nu mai este nici un locușor pentru adevăr. Mă uit și văd mulțimi adunate în locurile numite biserici. Acolo nu mai e nimeni îndeletnicit cu cei din cer, ci numai cu cei de pe pământ. Numai voile omului peste tot, iar voile Mele sunt răstignite pe cruce. Iată, adevărul n-a găsit loc pe pământ, ci numai pe cruce mereu, mereu, iar între oameni numai voia omului, chiar și acolo unde omul zice că e biserică, după cum a apucat să se zică din om în om. Eu sunt adevărul, iar omul Mă ține pe cruce ca să nu-l încurc în voile lui, în lucrările lui. Slujitorul bisericii stă numai el înaintea oamenilor, nu și Eu cu el, căci el nu lucrează ca să semene cu Mine, și niciodată nu poate fi judecător slujitorul care nu se așează pe cruce ca să judece. El însă judecă în numele Meu, și își face stat înalt în numele Meu, de nu-l mai poate da nimeni jos de pe scaunul lui. Dar Eu sunt cu cei mici, cu cei de sub cruce sunt, cu cei ce Mă ajută pe Mine ducând cu ei crucea venirii Mele, semnul care se arată înainte de arătarea Mea și a zilei Mele.

De patruzeci și cinci de ani grăiesc și iar grăiesc peste om ca să-l trag de pe calea morții și să-i dau calea Mea. Vreau să-l slăbesc pe om ca să-l pot birui și să Mă așez apoi Eu în el și să-i dau viața Mea ca s-o poarte, dar iată, omul este stăpânit de femeie de șapte mii de ani, căci

femeia pune slăbiciune peste om cu slăbiciunea ei. De Mine nu se lasă omul slăbit și biruit, dar de femeie se lasă. Așa face și slujitorul care se așează peste oameni în numele Meu, și tot așa fac toți cei ce sunt conduși de aceștia. Iată, tot omul s-a învățat să-și facă o familie în loc să zică să-și facă un cer în el omul, și Eu vin și găsesc omul în voile lui și dau să-l ajut cu cuvântul Meu cel adus de Mine la ieslea lui. Omul însă s-a deprins cu nepăsarea de Dumnezeu și cu toate cele pentru trupul lui, iar sufletul suspină în om ca într-o închisoare.

Străbat văzduhul cu cete de sfinți și de îngeri și Mă las cu ei în jos până deasupra ieslei cuvântului Meu, și Îmi găsesc străjerii de veghe și Mă așez cuvânt în carte prin ei, și străbat apoi pământul cu el și Îmi fac cu el lucrarea venirii Mele cu sfinții, căci lucrez prin cuvânt. Dar cine își face vreme pe pământ pentru sărbătoarea venirii Mele? Cine să le spună oamenilor de venirea Mea? Împărații pământului și oamenii bisericii lor își dau daruri și stele și medalii unii altora în numele mormântului Meu din Betleem, ca pe vremea răstignirii Mele, și ei nu știu ce fac, și împlinesc ei vrând-nevrând Scriptura care a spus din vremea ei despre această lucrare. Iată, la Betleem s-a împlinit Scriptura care zice: *«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și al mucenicilor lui Iisus. Iar apele pe care șade aceasta sunt popoare și neamuri și limbi. Și cele zece coarne și fiara vor urî pe desfrânată și o vor face pustie și goală, și carnea ei vor mânca-o, și pe ea vor arde-o cu foc; pentru că Dumnezeu a pus în inima lor ca să facă voia Lui și să se întâlnească într-un gând și să dea fiarei împărăția lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Și femeia este cetatea cea mare care are stăpânire peste împărății pământului»*.

S-au întâlnit la Betleem împărații pământului și s-au închinat fiarei și femeii care șade pe fiară, femeia care are stăpânire peste împărății pământului, și ea le-a dat lor daruri, stele și medalii. Dar ea se prăbușește prin desfrânarea ei, iar sfinții Mei se ridică și mărturisesc din cer și de pe pământ lucrarea adevărului sfânt și venirea Mea cu judecata: judecata prin cuvânt. Amin, amin, amin.

Ce lucrare de frăție poate fi amestecătura bisericii cu lumea cea plină de voile ei? Ce lucrare de biserică poate fi aceasta? O, este scris în Scripturi: *«prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu»*. Și iată, omului îi place frăția, dar pentru el, nu pentru Mine. Dar vouă, celor ce sunteți poporul venirii Mele în mijlocul României, să vă placă să fiți frați pentru Mine, ca să Mă ajutați să fiu Eu numit peste tot pe pământ prin puterea Mea și prin voi, cei ce v-ați făcut frați în numele Meu pentru Mine și nu pentru voi. Ce frați se pot numi cei care Mă trag pe Mine unii de o mână și unii de cealaltă mână? Aceia se înfrățesc ca să-Mi bată apoi cuie, unii într-o mână, și unii în cealaltă, și ca să facă ei apoi voile lor, amestecate sub nume de biserică, sub nume tainic sub care s-a ascuns lucrarea fărâdelegii celor ce lucrează fărâdelegea. Și iată, biserica Mea nu este pe pământ, și oricine ar căuta-o n-o găsește, că nu este. Ea este acolo unde sunt Eu. Ea este acolo unde sunt ai Mei cu Mine, nu cu lumea, nu ca lumea, ci ca Dumnezeu. Amin.

Iar voi, cei ce sunteți poporul venirii Mele, faceți numai voia Mea, nu și pe a voastră. Fiți frați între voi pentru Mine, nu pentru voi. Nu vă dezbinați între voi, ci uniți-vă sub lucrare de biserică sfântă, căci frații care au între ei dezbinări, aceia Mă trag unii de o mână, și unii, de alta pentru dreptatea lor, și Mă țin ca pe cruce întins, cu brațele trase în părți, ca pe cruce. Eu însă voiesc voia Mea cea sfântă în biserica Mea, căci Eu M-am jertfit ca să-Mi fac biserică pe jertfa Mea de pe cruce, pe temelia ei, care este trupul Meu. Adevărații frați sunt cei ce fac voia Mea în ei și între ei înaintea Mea, pentru Mine și nu pentru ei. Adevărații frați sunt cei ce lucrează în ei cu duhul, cu sufletul și cu trupul numai împărăția Mea, numai iubirea Mea prin care Eu M-am jertfit pentru om. Adevărații fii ai lui Dumnezeu sunt cei ce își țin sfânt duhul și sufletul și trupul, lucrând înăuntrul lor împărăția Mea în care nu este durere, ci este viață fără de moarte, viața veșnică a lui Dumnezeu în om. Cei ce sunt frați în numele Meu, aceia aud glasul Meu și se țin după Mine și nu după om, și se țin după sfinții Mei, care s-au pus pildă de viață veșnică înaintea oamenilor.

Cei trei arhierei cu care Eu stau sărbătoare azi peste ieslea Mea pentru poporul Meu și pentru toți cei ce sărbătoresc cerește cu sfinții pe pământ, iată ce zic ei:

– *Veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos! Veniți voi, cei ce jertfiți pe Domnul pe altare! Veniți și învățați să vă jertfiți ca noi pentru turma lui Hristos! Veniți aici, lângă izvor, că noi, sfinții din cer, venim din cer cu Domnul aici și Îi ascultăm cuvântul zilelor cele de apoi. Sculați-vă pentru jertfă! Jertfiți-vă viața voastră pe cruce și luați în voi fața Domnului, chipul Domnului și haina Lui cea umilită. Deschideți Evanghelia și citiți și voi din ea, dar nu numai duminica la slujbă. N-o mai închideți în coperte bătute cu aur și cu argint ca să minunați mintea cea slabă a oamenilor. Deschideți-o! Și deschideți-o bine și scoateți din ea apa vieții pentru voi și pentru oile Domnului. Căutați să ieșiți de sub vina păcatelor voastre, că un slujitor al Domnului nu se îngrijește de el, ci numai de oile Domnului. Ieșiți de sub stăpânirea femeii, căci voi aveți cap pe Hristos dacă urmați apostolește pe Domnul. Izbăviți-vă de viața minciunii și fugiți de arginți și de averi și de patimi. Fugiți de moarte și pocăiți-vă, că Domnul vine, și mereu vine, iar voi nu vegheați. Îndeletniciți-vă cu cei din cer, nu numai cu cei de pe pământ, că noi, sfinții, am plătit cu viața cerul, și l-am luat, și ne purtăm cu el din loc în loc. Nu stați numai voi înaintea oamenilor. Stați cu Domnul, dar fiți ca Domnul ca să stați cu El înaintea oamenilor și să dea rod lucrarea voastră.*

Și iar grăim: *veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos Cuvântul! Veniți voi, slujitori de altare; voi, cei care aveți viață curată și sfântă și temere de Dumnezeu! Veniți în muntele acesta, muntele învățaturii sfinte, și învățați calea cea adevărată și suiți-vă pe ea, căci ea suie și iar suie; suie spre Domnul și nu coboară și nu duce la pierzare, ci duce la Domnul. De patruzeci și cinci de ani grăiește Domnul peste pământ prin izvorul acestui cuvânt. Veniți și voi, cei ce mai sunteți curați și sfinți în mijlocul bisericii din lume; veniți și puneți mâna pe cruce și biruiți cu ea minciuna din lume și din biserică din lume. Scoateți și voi pe vânzători din templu, sau ieșiți voi și faceți-vă templu pentru Dumnezeu, ca să aibă Domnul biserică neamestecată, pârgă aleasă dintre oameni. Amin.*

Iar Tu, Doamne, pecetluiește cuvântul nostru peste cei ce Te iubesc în lume și dă-le putere să iasă din lume pentru Tine, așa cum noi am lucrat pentru Tine și pentru credința din biserici în vremea trupului nostru pe pământ, și fă omul să-Ți mulțumească pentru această pâine coborâtă din cer pe pământ, așa cum noi, sfinții Tăi cei din cer, Îți mulțumim când venim cu Tine la masa Ta de nuntă în mijlocul grădiniței ieslei Tale, unde Tu Te așezi masă de cuvânt, masă de nuntă, Doamne, masa Ta de nuntă. Amin, amin, amin.

– O, slujitorii Mei care ați trudit pe pământ în vremea trupului vostru! Întăresc cuvântul vostru cu cuvântul Meu. Curând, curând veți umbla din loc în loc ca în vremea trupului vostru și veți mărturisi pe pământ vremea Mea cu voi. Trâmbița cuvântului Meu sună și se aude în morminte și în ceruri, și vai celor ce nu aud de pe pământ ca să ia pe ei haina cea nouă, viața cea pentru venirea Mea!

Iar voi, cei de pe pământ care luați de la ieslea Mea pâinea cea din cer spre viață, dați-vă vieții, că ea vine să vă îmbrace în haina ei. Nu obosiți întru Mine, și fiți vii și numai cu învierea Mea în voi.

Curând, curând cele ce au fost la început vin pe pământ. Vine raiul pe pământ în lucrare de nou Ierusalim, precum este scris în Scripturi de cerul cel nou și de pământul cel nou. Nu omul veacului acesta, nu omul care nu face voia Mea pe pământ, nu el, ci Eu voi fi, și Eu voi împlini; Eu și nu omul veacului acesta; Eu și cei ce fac voia Mea, voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, voia Mea cea din rai cu omul. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2000